

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **W. Ż.**,

skazanej z art. art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2023 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez
udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosku obrońcy skazanej w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu
Apelacyjnego w Warszawie z 27 kwietnia 2023 r. sygn. akt II AKa 515/22,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z 20 lipca
2022 r. sygn. akt V K 27/20,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie wyrokiem z 20 lipca 2022 r.
sygn. akt V K 27/20, uznał W. Ż. za winną popełnienia przestępstwa z art. 284 § 2
k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k.
wymierzył jej karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z 27 kwietnia 2023 r. sygn. II AKa 515/22, na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że (pkt I wyroku):

1. z uwagi na zastosowanie art. 4 § 1 k.k. jako podstawy skazania oraz wymiaru kary, przyjął przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020 r.,
2. wymierzoną oskarżonej karę obniżył do 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
3. z rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 4. (czwartym) zaskarżonego wyroku wyeliminował słowa plus podatek VAT.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (pkt II wyroku).

Kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł obrońca skazanej, zarzucając zaskarżonemu rozstrzygnięciu rażące naruszenia prawa w postaci wystąpienia bezzwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (pkt 1 i 2 kasacji) oraz rażącego naruszenia przepisów postępowania:

- art. 170 § 1 pkt 2, 3 i 4 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. (pkt 3 kasacji),
- art. 201 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. (pkt 4 kasacji)
- art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. (pkt 5 kasacji).

Do kasacji obrońca skazanej załączył w formie odrębnego pisma, wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o uznanie jej za oczywiście bezzasadną i jej oddalenie oraz o oddalenie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec skazanej okazał się bezzasadny.

Na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy ma możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje jednak przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając na uwadze zasadę wynikającą z art. 9 k.k.w. niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, nie ulega wątpliwości, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd utrwalony w orzecznictwie, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” [postanowienie Sądu Najwyższego (dalej SN) z 23 maja 2022 r. sygn. akt V KK 130/22; podobnie postanowienia SN: z 22 stycznia 2020 r. sygn. akt III KK 5/20; z 18 listopada 2003 r. sygn. akt IV KK 347/03]. Następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Sąd Najwyższy zauważa nadto, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Analiza materiałów postępowania oraz uzasadnienia wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionych kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Takich przesłanek nie stanowią również okoliczności związane ze stanem zdrowia skazanej oraz jej sytuacją rodzinną, o której mowa w uzasadnieniu wniosku.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podkreślano już bowiem, że wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia nie uzasadniają okoliczności dotyczące sytuacji osobistej strony (np. stan zdrowia), rodzinnej (obowiązek utrzymania rodziny), czy majątkowej (zapewnienie sobie lub rodzinie środków utrzymania), gdyż te okoliczności mogą być powołane we wniosku o odroczenie wykonania kary lub zarządzenie przerwy w odbywaniu kary (zob.: postanowienie SN z 14 czerwca 2023 r. sygn. akt I KK 101/23 i cyt. tam orzecznictwo).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

(B.B.)

[ał]